

2ος ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗ

ΓΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

2020 – 2021

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

2^ο ΒΡΑΒΕΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΥΡΙΟΥΝΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΝΤΥΣΕΛΑΝΤΟΡΦ

**ΙΔΡΥΜΑ
Α΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΛΑΣΚΑΡΙΔΗ**

ΤΙΤΛΟΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ:

«ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΣΑΝ ΟΝΕΙΡΟ»

Μια περιπέτεια σαν όνειρο

Σε μία μακρινή πόλη, ζει η Λυδία με την οικογένειά της ευτυχισμένη. Μία μέρα όμως οι γονείς της αποφασίζουν να μετακομίσουν στην επαρχία, όπου ο πατέρας της βρήκε ως κτηνίατρος δουλειά εκεί. Η Λυδία δεν θέλει να μετακομίσει, επειδή δεν θέλει να αποχωριστεί την αγαπημένη της φίλη, την Ιωάννα. Φοβάται επίσης μήπως δεν βρει φίλους στο καινούργιο της σχολείο και μείνει εντελώς μόνη της. Τελικά αποδέχτηκε, μετά από μεγάλη σκέψη, την μεγάλη και δύσκολη απόφαση των γονιών της. Ξέρει πως μία διαφορετική, ξεχωριστή και δύσκολη ζωή ανοίγεται μπροστά της. Την άλλη εβδομάδα φεύγουν από την πόλη και θα φτάσουν στο καινούργιο τους σπίτι.

Η Λυδία, με βαριά καρδιά, μαζεύει και τα τελευταία της πράγματα πριν αναχωρήσουν για την επαρχία. Λίγο πριν την αναχώρηση αποχαιρετά τους φίλους της και τους υπόσχεται πως θα τους επισκεφτεί το επόμενο καλοκαίρι. Μετά από λίγη ώρα φτάνουν στο καινούργιο τους σπίτι. Δεν είναι σαν το παλιό μικρό διαμέρισμα που έμεναν στην πόλη. Αυτό αντιθέτως είναι μία μεγάλη μονοκατοικία με μεγάλο κήπο και αυλή. Η Λυδία και ο μικρός της αδερφός, ο Νικόλας, είναι ενθουσιασμένοι! Η Λυδία ξεχνάει το άγχος που την είχε καταβάλει και άρχισε να τρέχει μαζί με τον αδερφό της στο καινούργιο τους σπίτι, για να το δουν κι από μέσα. Οι γονείς τους ξαφνιάστηκαν από την αντίδραση των παιδιών τους και συγχρόνως χάρηκαν.

Η καινούργια τους μονοκατοικία είχε έναν μεγάλο, φωτεινό διάδρομο, μία μεγάλη, μοντέρνα κουζίνα. Επίσης στην άκρη του σαλονιού, υπήρχε μία μικρή αλλά αρχοντική κλίμακα, η οποία οδηγεί στον επάνω όροφο. Εκεί βρίσκονται τρία μεγάλα υπνοδωμάτια. Σε αυτή την υπέροχη μονοκατοικία, αξιοπρόσεχτο είναι το επιβλητικό μπάνιο. Η Λυδία και ο Νικόλας είναι πολύ χαρούμενοι που θα έχουν επιτέλους το δικό τους δωμάτιο, αλλά χαίρονται πιο πολύ για τον μεγάλο κήπο, στον οποίο μπορούν να παίζουν όσο θέλουν.

Η Λυδία έτρεξε στο δωμάτιό της για να τοποθετήσει κι αυτή τα πράγματα από το παλιό της δωμάτιο στο καινούργιο. Ήταν ιδιαίτερα χαρούμενη, γιατί θα απέφευγε τις συνεχείς εντάσεις, καθώς δεν θα έπρεπε άλλο να μοιράζεται το δωμάτιο με τον αδερφό της. Η Λυδία κοιτούσε από το παράθυρο του δωματίου της, νοσταλγούσε τους παλιούς της φίλους και κυρίως την καλύτερή της φίλη. Ήταν πολύ αγχωμένη, επειδή αύριο θα ήταν η πρώτη της ημέρα στο καινούργιο της σχολείο.

Το άλλο πρωί ακούστηκε το ξυπνητήρι: «NTPIN,NTPIN.....». Η Λυδία σηκώθηκε και πήγε στο μπάνιο να πλυθεί. Νύσταζε ακόμα ,αλλά δεν μπορούσε να κάνει κάτι άλλο, έπρεπε να πάει στο σχολείο. Ήταν και η πρώτη της ημέρα και δεν έπρεπε να αργήσει. Ντύθηκε και κατέβηκε για πρωινό. Οι γονείς της, την καλημέρισαν με μία ζεστή αγκαλιά. Έπρεπε να βιαστεί γιατί το κουδούνι του σχολείου της θα χτυπούσε σε λίγο. Έφαγε γρήγορα το πρωινό της και μαζί με την οικογένειά της έφυγαν με το αυτοκίνητο για το σχολείο. Αυτήν την στιγμή η καρδιά της Λυδίας χτυπούσε πολύ δυνατά από το άγχος. Η ιδέα και μόνο για το άγνωστο, το καινούργιο σχολικό περιβάλλον, οι νέοι δάσκαλοι δεν της έδιναν και πολλά περιθώρια για κάτι άλλο.

Μόλις έφτασαν στο σχολείο τα κορίτσια της τάξης της την πλησίασαν και την καλοδέχτηκαν στην παρέα τους. Το κουδούνι χτύπησε και όλα τα παιδιά κατευθύνθηκαν στις μεγάλες και όμορφα βαμμένες αίθουσες του σχολείου τους. Η δασκάλα της την καλοδέχτηκε στην τάξη και της ευχήθηκε καλή πρόοδο στο καινούργιο της σχολείο. Μόλις τελείωσε το μάθημα, οι φίλες της της πρότειναν να την συνοδέψουν μέχρι το σπίτι της και με την ευκαιρία αυτή να της γνωρίσουν την γύρω περιοχή. Η Λυδία συμφώνησε και άρχισαν να περπατούν προς το σπίτι της . Ήταν χαρούμενη που απέκτησε μια καινούργια παρέα και άρχισε να περπατάει μαζί με τις καινούργιες τις φίλες προς το σπίτι της .Οι φίλες της ήθελαν οπωσδήποτε να της δείξουν τον πανέμορφο καταρράκτη και το παλιό κάστρο μέσα στο δάσος. Ξεκίνησαν να πηγαίνουν πρώτα προς τον υπέροχο, αξιοπρόσεχτο καταρράκτη, ο οποίος ήταν πράγματι φανταστικός. Μόλις έφτασαν εκεί η Λυδία ενθουσιάστηκε από τα καταγάλανα νερά του. Όταν τελείωσαν από εκεί, πήραν την πορεία προς το παλιό κάστρο στο δάσος. Ο δρόμος μέσα στο δάσος ήταν μαγευτικός, βγαλμένος από τα παραμύθια των παιδικών της χρόνων.

Την επόμενη μέρα η Λυδία ξύπνησε και ετοιμάστηκε να πάει στο σχολείο. Ήταν πολύ χαρούμενη γιατί την επόμενη εβδομάδα θα ερχόταν η γιαγιά της να τους επισκεφτεί και να δει το καινούργιο τους σπίτι. Η εβδομάδα πέρασε γρήγορα, η Λυδία και η οικογένειά της ετοιμάστηκαν να αναχωρήσουν για το αεροδρόμιο για να πάρουνε την γιαγιά. Σε μισή ώρα περίπου έφτασαν και περίμεναν με ανυπομονησία να αποβιβαστεί από το αεροπλάνο. Η Λυδία πετούσε από την χαρά της που σε λίγη ώρα θα έβλεπε την αγαπημένη της γιαγιά. Ύστερα από λίγη ώρα εμφανίστηκε η γιαγιά Κατερίνα. Η Λυδία έτρεξε και την αγκάλιασε σφιχτά. Ετοιμαστήκαν και ξεκίνησαν για τον δρόμο της επιστροφής.

-Επιτέλους φτάσαμε, αποκρίθηκε ο Νικόλας.

-Ναι, επιτέλους ακούστηκε η φωνή της Λυδίας.

Μόλις φτάσανε στο σπίτι τους η Λυδία πήρε από το ένα χέρι την βαλιτσούλα της γιαγιάς και από το άλλο το χέρι της γιαγιάς της και έτρεξε να της δείξει την καινούργια μονοκατοικία.

Την επόμενη μέρα η γιαγιά της είχε ξυπνήσει πολύ νωρίς για να τους φτιάξει πρωινό. Η Λυδία ξύπνησε πρώτη από όλους και κατέβηκε τις ξύλινες σκάλες του σπιτιού της. Ξαφνιάστηκε με την όμορφη έκπληξη που είχε ετοιμάσει η γιαγιά της και όταν την αντίκρισε της είπε να έρθει κοντά της για να της δώσει ένα μοναδικό και ξεχωριστό δώρο. Η Λυδία ενθουσιάστηκε και περίμενε με ανυπομονησία να της το δώσει.

-Λυδία, θα ήθελα να σου δώσω ένα δαχτυλίδι που πριν πολλά χρόνια το κληρονόμησα από την γιαγιά μου. Τώρα ήρθε η ώρα να το πάρεις εσύ. Ξέρω πως θα περιμένεις ένα διαφορετικό δώρο, αλλά πιστεύω πως θα το λατρέψεις και θα το φοράς για να με θυμάσαι. Η Λυδία χωρίς δεύτερη σκέψη έδωσε μια μεγάλη, σφιχτή αγκαλιά στην γιαγιά της και της εξέφρασε την ευχαρίστησή της με το δαχτυλίδι. Επίσης της υποσχέθηκε ότι δεν θα βγάλει ποτέ από το χέρι της και θα την θυμάται για πάντα.

Η Λυδία και ο αδερφός της έτρωγαν από το νόστιμο φαγητό που είχε ετοιμάσει η γιαγιά, ώσπου πρόσεξε ότι έφτασε η ώρα για να πάνε στο σχολείο. Έβαλε τα παπούτσια της και αποφάσισε να πάει αυτήν την φορά μόνη της στο σχολείο, γιατί ήθελε να εξερευνήσει και να ξαναδεί το όμορφο τοπίο που της είχαν δείξει οι καινούργιες της συμμαθήτριες. Εκεί που περπατούσε το στενό δρομάκι προς το σχολείο αντίκρισε ένα πανέμορφο και ιδιαίτερο γεράκι, το οποίο πετούσε συνεχώς από πάνω της. Η Λυδία πίστεψε στην αρχή πως είναι απλώς μία σύμπτωση. Ξαφνικά όμως παρατήρησε πως το γεράκι είχε ένα δαχτυλίδι, παρόμοιο με το δικό της, στο αριστερό του πόδι. Η Λυδία ξαφνιάστηκε, διότι ένα τέτοιο θέαμα δεν το συναντάς συχνά. Ύστερα από λίγο αντιλήφθηκε ότι η ώρα είχε περάσει και σε λίγο θα ξεκινούσε το μάθημα. Άρχισε να τρέχει για να προλάβει να είναι στο σχολείο στην ώρα της. Η φίλη της την περίμενε στο προαύλιο και μαζί εισήλθαν στη τάξη τους. Μετά από τη λήξη των μαθημάτων η Λυδία προβληματίστηκε με το παράξενο περιστατικό που της συνέβη το πρωί. Σκέφτηκε να πάει στην σχολική βιβλιοθήκη και να ψάξει πληροφορίες. Τελικά όμως δεν μπόρεσε να βρει καμία χρήσιμη πληροφορία. Απογοητευμένη επέστρεψε στο σπίτι της μαζί με τον αδερφό της. Όταν γύρισαν σπίτι η κυρία Αριάδνη, η μαμά τους, είχε μαγειρέψει ένα πολύ νόστιμο φαγητό. Έφαγαν όλοι μαζί και η Λυδία πήγε στο δωμάτιό της για να ξεκουραστεί. Ήταν πεσμένη ψυχολογικά και προσπάθησε να χαλαρώσει ακούγοντας την αγαπημένη της μουσική ξαπλώνοντας στο κρεβάτι της.

Το πρωί ξύπνησε με κέφι, διότι σήμερα δεν θα πραγματοποιούταν το μάθημα λόγω αργίας. Σηκώθηκε από το κρεβάτι πολύ νωρίς, κανείς δεν είχε ξυπνήσει ακόμα. Αποφάσισε να πάει ξανά στο σημείο το οποίο είδε το γεράκι με το παρόμοιο δαχτυλίδι. Μέσα της σκεφτόταν, πως δεν θα μπορούσε να είναι απλώς μία σύμπτωση, αλλά κάποιο μυστικό θα έκρυβε το δαχτυλίδι που της έδωσε η γιαγιά της. Έβαλε τα παπούτσια της και άρχισε να τρέχει προς το σημείο που παρατήρησε το παράξενο γεγονός. Σε λίγα λεπτά έφτασε στο σημείο αυτό και περίμενε μήπως θα ξαναεμφανιζόταν το παράξενο γεράκι. Περίμενε για ώρα καθισμένη στο παγκάκι, αλλά δεν συνέβη τίποτα. Εκεί που πήγε να επιστρέψει σπίτι της, ακούει ένα φτερούγισμα. Έστρεψε το βλέμμα της στις φυλλωσιές των δέντρων και ξαφνικά βλέπει το παράξενο γεράκι να πετάει προς το μέρος της. Προσγειώθηκε πάνω σε ένα κλαδί, δίπλα ακριβώς από τη Λυδία. Σαστισμένη έκανε ένα βήμα πίσω, παρατήρησε προσεκτικά το δαχτυλίδι που βρισκόταν στο λεπτό πόδι του όμορφου γερακιού. Στην επιφάνειά του ήταν σκαλισμένο ένα γεράκι και είχε μια επιγραφή από κάτω που έγραφε «ΑΘΗΝΑΡΙΑ». Παρατήρησε το δαχτυλίδι που της έδωσε δώρο η γιαγιά της και είχε ακριβώς την ίδια επιγραφή, μόνο το σκαλιστό γεράκι έλειπε από το δικό της δαχτυλίδι. Το πανέμορφο γεράκι την πλησίασε και ακούμπησε το ράμφος του πάνω στο δαχτυλίδι της Λυδίας. Ξαφνικά ένα αστραφτερό φως φώτισε όλο το δάσος και τα φτερά του όμορφου γερακιού μεταμορφώθηκαν σε χρυσά.

Η Λυδία έμεινε το στόμα ανοιχτό!!! Δεν πίστευε στα μάτια της... Δεν ήξερε τι να κάνει, να φύγει ή να περιμένει να δει τι θα γίνει; Τελικά αποφάσισε να περιμένει, ελπίζοντας πως θα βρει μία λογική εξήγηση. Προς έκπληξη της, το όμορφο γεράκι άρχισε να μιλάει:

- Με λένε Ολύμπιο και ήρθα να σε βρω, γιατί πιστεύω πως είσαι κατάλληλη για να κρατήσεις αυτό το μεγάλο μυστικό, που μόλις έμαθες. Για να καταλάβεις καλύτερα θα ξεκινήσω την ιστορία από την αρχή... Πολύ μακριά από αυτήν εδώ την περιοχή, κατοικούν σε ένα μαγικό τόπο μαγικά γεράκια. Αυτά, με τις μαγικές δυνάμεις που διαθέτουν, προσπαθούν να βοηθήσουν όποιον έχει κάποιο πρόβλημα. Ένα από αυτά είμαι κι εγώ. Όμως, για να μεταμορφωθούμε σε μαγικά πλάσματα πρέπει να βρούμε ένα άτομο το οποίο μπορούμε να εμπιστευτούμε. Ένα από αυτά πιστεύω πως είσαι κι εσύ, σωστά;

-Φυσικά, δεν πρέπει να φοβάσαι καθόλου! Δεν πρόκειται να αποκαλύψω το μυστικό σου, ΠΟΤΕ!

-Ωραία λοιπόν.... Θα σου εξηγήσω τώρα γιατί ήρθα να σε βρω. Η «ΑΘΗΝΑΡΙΑ» κινδυνεύει να εξαφανιστεί μετά από μία επίθεση ενός κακού πνεύματος, το οποίο θέλει να εξαφανίσει τα μαγικά γεράκια. Θέλεις να συνεργαστούμε και να σώσουμε τον μαγικό αυτόν κόσμο;

- Φυσικά, πως θα μπορέσουμε να πάμε στην «ΑΘΗΝΑΙΑ» ;

- Θα πιάσεις την μία φτερούγα μου με το δεξί σου χέρι και με τις μαγικές μου δυνάμεις θα πετάξουμε μαζί μέχρι εκεί.

Σε λίγα λεπτά φτάνουν στην καταπληκτική, πολύχρωμή χώρα των μαγικών γερακιών, που είχε μεταμορφωθεί σε μία γκρίζα και μουντή επικράτεια. Η Λυδία τρόμαξε με την εικόνα που επικρατούσε σε αυτό το όμορφο μέρος, που είχε περιγράψει ο καινούργιος της φίλος, ο Ολύμπιος. Το κακό πνεύμα είχε καταλάβει όλο σχεδόν το βασίλειο των μαγικών γερακιών. Έπρεπε να βιαστούνε, για να παγιδευτεί πριν είναι πολύ αργά.

-Τι πρέπει να κάνουμε ακριβώς για να μπορέσουμε να ελευθερώσουμε το βασίλειό σας;

-Σύμφωνα με έναν θρύλο πρέπει να βρούμε ένα μαγικό πετράδι, το οποίο βρίσκεται σε μία υπόγεια πηγή κάτω από το βασίλειο αυτό. Δυστυχώς όμως δεν ξέρω που βρίσκεται. Υπάρχει όμως ένας χάρτης, που δείχνει την είσοδο της υπόγειας πηγής. Επίσης ο θρύλος αναφέρει πως πρέπει να τοποθετήσουμε αυτό το πετράδι στην ράβδο της μεγάλης προστάτιδας για να μπορέσουμε να σώσουμε το βασίλειο των μαγικών αυτών πλασμάτων.

-Που είναι ακριβώς Ολύμπιε, πρέπει να το βρούμε όσο πιο ΓΡΗΓΟΡΑ μπορούμε!

-Είναι καλά κρυμμένος στο άγαλμα της μεγάλης προστάτιδας των μαγικών γερακιών. Πάμε γρήγορα πετώντας στο σημείο αυτό!

Η Λυδία ακούμπησε το χέρι της στο χρυσό φτερό του Ολυμπίου και πέταξαν μαζί στο σημείο του αγάλματος. Ξεκίνησαν γρήγορα το ψάξιμο, όμως ο χάρτης δεν είχε βρεθεί. Καθώς η Λυδία εξέταζε προσεκτικά το άγαλμα πρόσεξε πως στο πόδι της περίφημης προστάτιδας, υπήρχε μία οπή, η οποία ταίριαζε πολύ αυτής ενός κλειδιού. Τότε ο Ολύμπιος θυμήθηκε το κλειδί που είχε μοιράσει η μεγάλη προστάτιδα σε όλα τα μαγικά γεράκια, σε περίπτωση μιας επείγουσας κατάστασης. Η Λυδία πήρε το κλειδί το οποίο είχαν όλα τους κρεμάσει γύρω από το λαιμό και προσπάθησε να το ανοίξει. Πράγματι η μικρή πορτούλα άνοιξε και στο εσωτερικό υπήρχε ένας τυλιγμένος πάπυρος. Τον άνοιξε και δεν πίστευε στα μάτια της..... Ήταν ο χάρτης που έψαχναν. Απεικονίζονταν ακριβώς το σημείο στο οποίο υπήρχε το πολύτιμο πετράδι. Ακουμπώντας η Λυδία ξανά το χρυσό φτερό του Ολυμπίου βρέθηκαν, σε λίγα δευτερόλεπτα, να πετάνε στον ουρανό.

Έφτασαν σχετικά γρήγορα στο σημείο, που απεικονίζονταν στον χάρτη. Στο σημείο αυτό βρισκόταν μόνο ένα πηγάδι και κάποια δέντρα. Η Λυδία απογοητευμένη, κάθισε να ξαποστάσει λίγο πάνω στο πηγάδι. Ξαφνικά ακούστηκε ένας περίεργος ήχος και μπροστά

τους ξεπρόβαλε ένα άνοιγμα το οποίο οδηγούσε βαθιά μέσα στο έδαφος. Στην αρχή η Λυδία φοβόταν και δίσταζε να μπει, όμως μετά ξεπέρασε τον φόβο της και άρχισε να κατευθύνεται όλο και πιο μέσα και φυσικά με την συνοδεία του Ολύμπιου. Σε λίγη ώρα έφτασαν στο εσωτερικό και υπήρχε τόσο σκοτάδι, που δεν μπορούσες να ξεχωρίσεις τίποτα. Όσο προχωρούσαν πιο μέσα, το σκοτάδι γινόταν πιο έντονο. Αιφνιδίως μπροστά τους φανερώθηκε ένα φωτεινό και πανέμορφο μέρος, με πολλά τριαντάφυλλα και με μία κρυστάλλινη πηγή. Η Λυδία και ο Ολύμπιος έμειναν κοιτάζοντας το θέαμα αυτό. Δεν είχαν δει ποτέ τους ένα τόσο όμορφο τόπο. Στην μέση της λίμνης βρισκόταν μέσα σε ένα τριαντάφυλλο το πετράδι. Το μαγικό γεράκι πέταξε και πήρε με τα νύχια του το πετράδι. Ενθουσιασμένοι και οι δύο πέταξαν μαζί μέχρι έξω και κατευθύνθηκαν πίσω στο άγαλμα. Έπρεπε να τοποθετήσουν το πολύτιμο πετράδι πάνω στο ραβδί της προστάτιδας και έτσι θα απελευθέρωναν τον μαγικό κόσμο των γερακιών. Μόλις φτάσανε στο σημείο, η Λυδία με βοήθεια του Ολύμπιου τοποθέτησε το πετράδι πάνω στην ράβδο. Ξαφνικά ένα φωτεινό φως υψώθηκε στον μαύρο και μουντό ουρανό και τον μεταμόρφωσε σε ένα καταπληκτικό γαλάζιο χρώμα. Οι πεδιάδες πήραν ξανά το χαρούμενο και χρωματιστό χρώμα που είχαν πριν, το δάσος απέκτησε και αυτό το χρώμα και την ζωή του. Τα υπόλοιπα μαγικά γεράκια βγήκαν από τις φωλιές τους και πετούσαν και πάλι χαρούμενα. Όλα πάλι είχαν βρει τον ρυθμό τους. Η μεγάλη προστάτιδα έφτασε στο σημείο που βρισκόταν ο Ολύμπιος και η Λυδία, τους ευχαρίστησε και συνέχισε την πορεία της προς το δάσος. Τότε η Λυδία αντιλήφθηκε πως τα είχαν καταφέρει. Ποτέ στην ζωή της δεν ένιωσε τόσο υπερήφανη για τον εαυτό της και αγκάλιασε τον Ολύμπιο. Αφού ελευθέρωσαν το βασίλειο των μαγικών γερακιών και παγίδεψαν το κακό πνεύμα, ήρθε η ώρα να επιστρέψει η Λυδία στο σπίτι της. Έτσι πέταξαν μαζί με το μαγικό γεράκι στον κόσμο των ανθρώπων. Καθώς φτάσανε στο δάσος, όπου η Λυδία τον πρωτογνώρισε, την ευχαρίστησε για την πολύτιμη βοήθεια και της υποσχέθηκε ότι θα την επισκεφτεί κάποτε στο μέλλον. Χαιρετήθηκαν και πήρε ο καθένας τον δρόμο της επιστροφής.

Ένα ερώτημα θα μείνει όμως αναπάντητο. Η γιαγιά ήξερε το μεγάλο μυστικό ή απλώς βρήκε το δαχτυλίδι τυχαία; Ας αφήσουμε αυτό το ερώτημα αναπάντητο και ο καθένας να φανταστεί την δική του εκδοχή.....